

**Θέατρον «Διονύσια» Ἀντιώνη Τσέχοφ «Ὁ
θεῖος Βάνιας»**

Ὁ συνεταιρικός θίασος τοῦ κ. Βεάκη ἄρχισε
τις παραστάσεις του μετὰ τὸν «Πατέρα» τοῦ Στρίν-
μπεργκ, ὅτερα ἀνέβασε τοὺς «Πόθους κάτω ἀπ'
τις Λεῦκες» τοῦ ἀμερικανοῦ Ο' Neil, ἓνα ἔργο
πολὺ καλὸ καὶ ποὺ κράτησε ἀρκετὰ τὸ πρόγραμ-
μα τοῦ θεάτρον—μετὰ το «Γυαλένιο Γοβάκι» τοῦ
Molnar καὶ ποὺ ἀπέτυχε—ἀποτυχία ἄλλωστε δι-
καιολογημένη—καὶ τελευταῖα ἀνέβασε τὸν «Θεῖο
Βάνια» τοῦ Τσέχοφ.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Γλάρου» καὶ τοῦ «Βουι-
τόκαμπου» σιὸ ἔργο αὐτὸ μᾶς δίνει ἀνάγλυφους
τόσους ἀνθρώπους ποὺ ἐνῶ μπορούσαν κ' αὐτοὶ
να δημιουργήσουν κάτι σιὴ ζωὴ τους, δὲν ἔχουν
τὴν δύναμι νὰ παλαίψουν μετὰ τὴ μοῖρα τους, δέ-
χονται τις ἰδιοτροπίες τους, καὶ κατατιθεῖν σιὸ
τέλος ἀποτυχημένοι. Οἱ ἄνθρωποι του ξέχουν
νὰ κρύβουν κάτω ἀπὸ μιὰ φαινομενικὴ γαλήνη
καὶ τὴ οἰωπὴ τους, τὸ δράμα τῆς ψυχῆς των.
Δὲν ἐπαναστατοῦν. Δὲν φωνάζουν. Δὲν παλεύουν.
Σκύβουν τὸ κεφάλι καρτερικά. Μαθαίνονται.
Ἀρρωσταίνουν. Θυσιάζονται.

«Ὁ θεῖος Βάνιας», εἶναι ἓνα ἀπ' τὰ δυνατώτε-
ρα τοῦ ρώσου συγγραφέως.

Οἱ ἠθοποιοὶ ἔκαναν ὅτι μπορούσαν γιὰ νὰ ἀ-
ποδώσουν τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ ἔργου. Καὶ τὸ κα-
τόρθωσαν ὅλοι ἐκτός ἀπ' τὸν κ. Μουσιάκα, ποὺ
στέρησε πάρα πολὺ, σὲ βαθμὸ νὰ καταστρέψῃ σὲ
πολλὰς μεριὰς τὴν γενικὴ ἐντύπωση.

Ἡ μετάφραση τῆς κ. Ἀ. Σαραντίδου, πολὺ
καλὴ Ἐπιμελημένη. Σὲ γλῶσσα ζωηρὰ καὶ
φυσικὴ.